ÇİZGİROMAN

Rh+

4

MURATARAL-MELIH41-CORTOMALTESE

8.000 TL.(KDV'li) HAFTALIK ÇİZGİROMAN DERGİSİ

WWW.CIZGILIFORUM.COM

24 SAYFA

3 EYLÜL 199

DOĞAN GÜNEŞ
"Aritmetik"
KÜÇÜK
İSKENDER
"Penis güzeldir"
METİN BİLİŞLİ
"Üst geçitteki
kalça"
VE
ARTHUR C.
CLARKE
"En güzel melodi"

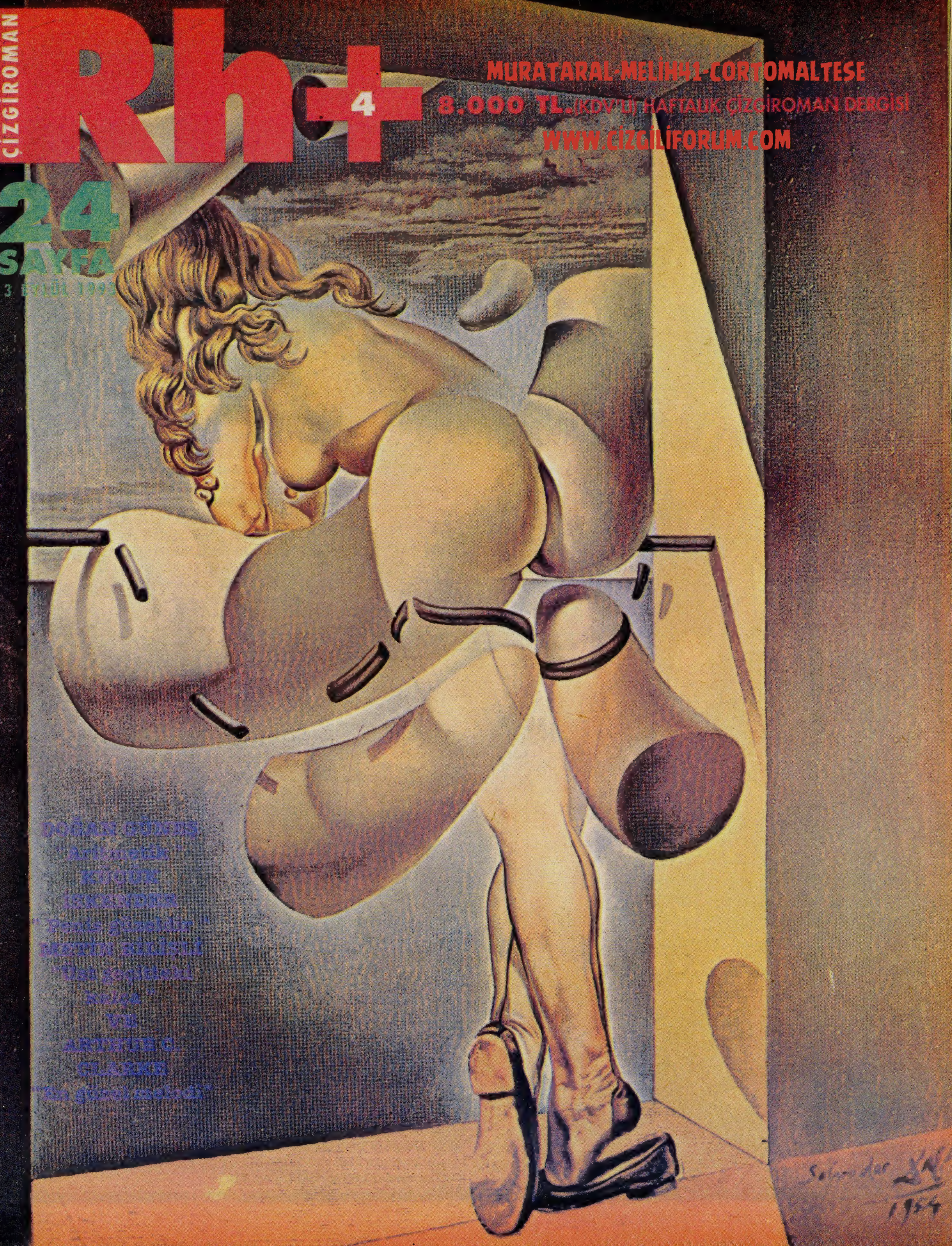

geçen haftadan devam eden öykülerin özetleri

Soner Tuna-Dart Tahtası (Bölüm 4)
İllegal bir örgüt eylem hazırlığı içindeyken mecliste sert bir tartışma olur ve bir milletvekili ölü bulunur. Polis ilaçtan şüphelenip eczaneye gittiğinde tesadüf eseri örgütün bir elemanıyla karşılaşır. Örgüt elemanı yakalanıp sorguya çekilir. Bu sırad a diğer bir milletvekili kalemine konulan patlayıcının infilak etmesiyle ölür. Polis bir türlü yeterli ipucunu sağlayamamaktadır. Bu sırada milletvekillerinden birinin kaçırması hakkında bir ihbar gelir. Polis olayı değerlendirmeye gider.

Kutsi-Alternatif (Bölüm 4)
Nereden geldiği belli olmayan bir dalga dünyanın çeşitli yerlerinde çeşitli yaş gruplarından insanların ölmelerine sebep olur. Diyarbakır'da da bir çocuk kurban alır. Bu köylünün çekindiği bir ihtiyarı oraya gelir. İhtiyar İstanbul'dan diğerini çağırmalarını söyler. Diğeri çağrılış nedeni çağırıldığı kim olduğu ve neden kendini zorunlu bulduğunu bilmeden gider. Yaşlı adam onu karşılayıp bir mağaraya götürür. Mağarada çocuğun karşısına biyolojik bir bilgisayar çıkar Bilgisayar ona dünyanın geçmişi, kendisini ve dünyadaki gelişmeyi hızlandırmak için yapılan projeyi anlatır.

Kutsi'nin kardeşi çok iyi (karate gibi) bir dayak sporu biliyormuş. korkuyoruz...

Metin Demirhan - Bir avuç toprak için (2)
Çılgın köpek kuzeydeki çiftçilere ekimlik tohum götürmek üzere Toprak Mahsülleri ofisi tarafından kiralanır. Eğer çabuk ulaştırıp kıtlığı önlerse ödül alacaktır. En kısa ama tehlikeli yolları kullanarak hedefine ilerlerken haydutların saldırısına uğrar. Düğüş sırasında torba yırtılır toprağa tohumlardan biri düşer ve....

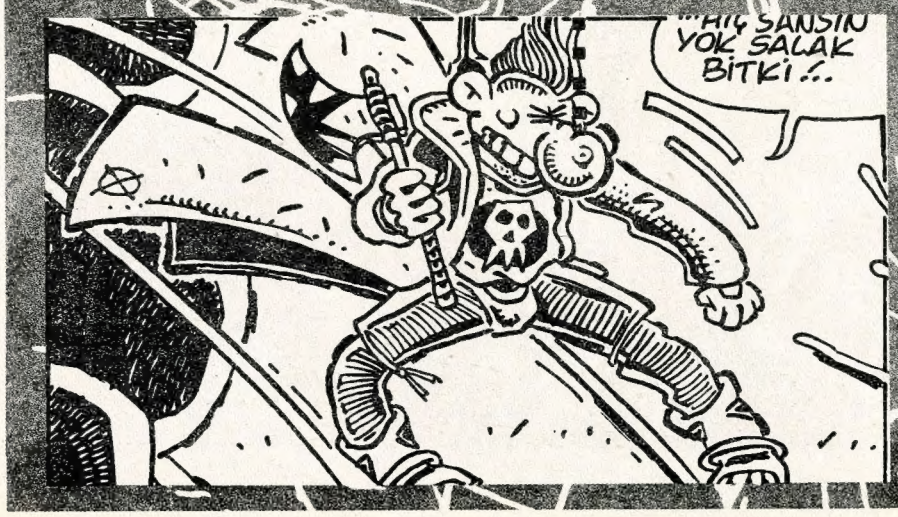

İmtiyaz Sahibi ve Yazı işleri Müdürü Kutsi Akıllı.
Yönetim Yeri Yeni Çarşı Cad. No. 88/4 Galatasaray-İstanbul. Telefon 252 69 15 Ofset Hazırlık Ağaçkakan Baskı AN Graphics. Dağıtım Yaysat A.Ş.

DERGİMİZDE SAYFA NUMARASI VE FAX NUMARASI KULLANILMAMAKTADIR

ERAŞ NEGATİF

TeşeKKür
İlk sayıMızın tirajı reklam kaMpanyasına girişmediğimiz halde beklediğimizden yüksek geldi. Bütün okUrlarımıza **gerçekten teşekkür ederiz.**

Eksiklik
BaşBakanımız Amerikalı, Merkez Bankasının başına bir Amerikalı geliyor ve bizim hâlâ Amerikalı çizerImiz yOk.

MutlUluk
"Nasıl olsa bunlar 3. dünya ülkesi" mantığıyla üretim yapan Kola fabrikaları, pislikten dOlayı kapatıldı. Paçaro-MetIN-Oytun'un geçen sayıda soluk kesici macerasını anlattıkları anti-kolacı tip mezaRında acayip rahatladı.

UtanÇ
Birinci sayıda kaPakta kullandığımız illüstrasyon GİGER ustaya aitti. İkincisinde ise Dave Simmons'a. Üçüncüsünü ise bizde bilmiyoruz.

Kapak
Büyük usta Dalİ'den. Orijinalini görmek istiyorsanız Los Angeles'e gidip Playboy koLLeksiyonuna bakmalısınız...

TaRif
Geçen hafta birçok okuyucumuz, "salçalı sucuk" tarifini istediler bizden. Şimdi tarif şöyle:
"Öğle saatlerine yakın tatbik edilmesi daha güzeldir. Geç kalkılmış el-yüz yıkanılmış ve işenmiş olunması önemli faktöRlerdir. Bakkaldan 100 gr. (yaklaşık 4 kişiyi idaRe eder.) Apikoğlu sucuk alınır. DiliMlenir. Az miktar yağda hafifçe veya orta derecede kızarmasına müsade edilir. Daha sonra yaklaşık 1-1,5 kaşık salça atılır. Daha önce demlenmiş çayın suyundan biraz su konulup, salça sulandırılır. Suyu az koyun amA çok koymayın. Çok yoğun olursa biraz daha koyabilirsiniz. 30 saniye kadar sos kaynatıldıktan sonra Kahvaltı masasına servis yapılır.
Dergimiz kötü malzemeden ya da yanlış tatbikten doğan sonuçlardan sorUMlu değildir.

Bilinç
Eraş negatifteki bazı kelimeler in büyük yazıldığın ı biz hepimiz biliyoruz

DART TAHTASI

Soner Tuna ve Rh+

BU ÖYKÜ HAYAL ÜRÜNÜDÜR. MEKAN VE İSİM BENZERİLİKLERİ TAMAMEN RASLANTIDIR.

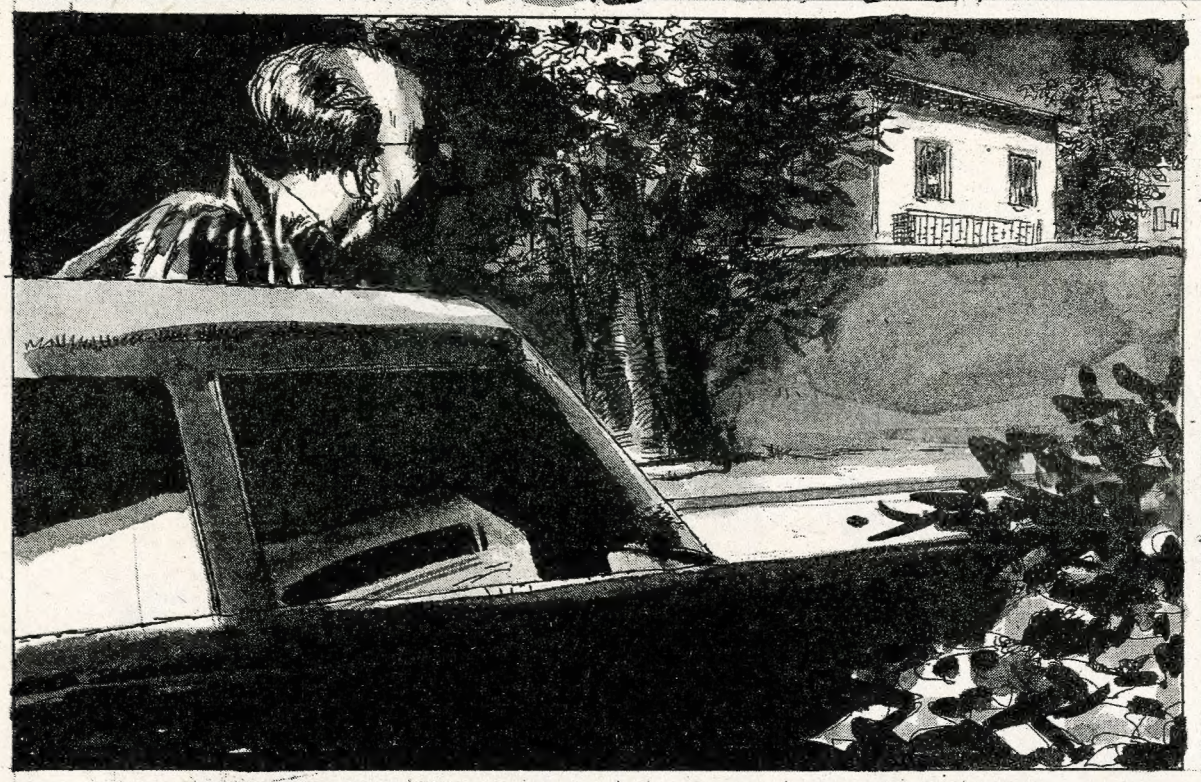

KÖPEKLER.. SİZE GÜZEL BİR HEDİYEM VAR...
GGGRR

BU ETLER SİZİ BİRKAÇ SAAT UYUTUR...

TAM Bİ KÖYLÜ ZEVKİ ALLAHIN KROSU...

KIPIRDAMA !
T..TAMAM ...
HASİKTİR.. BU HERİF PARTİ TOPLANTISI İÇİN ADANA'DA OLMAYACAKMIYDI? ...

DÜNYAMIZIN GİZLİ SAHİPLERİ GİOVANNİ SCOGNAMİLLO

Arkeolojinin Sırları-3

Kayalarda uçan adamlar, balina adamlar, timsah adamlar ve ayaklı balıklar vardır. Geleneklere göre insan, iklim değişimlerine uygun on değişimden sonra, bu balıktan türemiştir. Maziere'in çok yerinde işaret ettiği gibi:

«Simgesel benzetmelerle totemizm arasında değişik bir inanç seziliyor. Bu biçimler simgeseldir; oysa yerliler bugün bile bunlardan korkmaktadır.»

İnsanlarla hayvanlar arasındaki bu birleşim, Polinezyalıların inançlarını aşan, gizli bir geçmişe dayanıyor. Gerçek arkeolojik bilgilere göre Paskalya Adası M.Ö. 1680 yıllarında, Markiz Adaları'ndan geldiği sanılan bir yerli ırkın istilâsına uğramıştır. Heyerdahl ve Maziere, adaya ilk yerleşenlerin Güney Amerika'dan geldiklerini öne sürmekteler. Buna dayanarak Heyerdahl, adadaki kalıntıları ve özellikle heykelleri üç ayrı uygarlık çağının sınırları içinde değerlendiriyor. Heykellerin çoğu en eski çağa ait oluyor. Bunlar en sağlam ve sanat değerleri en yüksek olanlardır. Daha yakın bir çağa ait oldukları sanılanlar ise öncekilerin oldukça kaba birer kopyasını teşkil etmektedirler. Adada bulunan tahta kömürü izlerinden ve iskeletlerden, son çağın M.S 400 yıllarına kadar sürdüğü anlaşılmaktadır.

Heyerdahl'ın çizgisini izlemekle beraber Maziere, bizlere daha ayrıntılı bir tarihsel dizinin verilerini veriyor; M.S. 400 yıllarında Polinezya takımadalarından gelenler adaya ayak basıyorlar, daha sonra, belki 13. yüzyılın sonlarına doğru, ada Markiz, Tuamotu ve Gambier adalarından gelme yerlilerin istilâsına uğruyor. Bu durumda tarihöncesi çağlara karışan İlk Irk ne oluyor? Bunu öğrenmek için yeniden yerli efsanelere dönmek gerekiyor:

Adaya ilk ayak basanlar, yeryüzünde yaşamış olan İlk Irk'ın bir koludur. Bunların teni sarı, boyları ve kolları çok uzun, göğüsleri geniş, kulakları kocaman, saçları sarı, vücutları tüysüzdür. Ateşi tanımazlardı. Bu ırk, eskiden Polinezya'nın iki ayrı adasında yaşıyordu. Kayıkla Amerika'nın arkasında bulunan bir kıtadan gelmişlerdi.

Uzun boylu, kocaman kulaklı, tüysüz bir ırk; başka bir deyişle en eski heykellerde biçimlendirilen ırk.

Paskalya Adası'nın arkeolojiye sunduğu başka bir esrar da Moai-Kavakava adı ile tanınan tahta heykelciklerdir. Bir deri bir kemik kalmış, iki büklüm, guatr hastalığına tutulmuşa benzeyen biçimsiz insan heykelleridir bunlar. Üstelik tip olarak Polinezya yerlilerine hiçbir şekilde benzemezler.

Bu heykelciklerin kimleri, hangi ırkı gösterdiği çözümlenememiştir.

Buraya kadar saydıklarımız kopuk ve bir senteze varamayan bilgilerdir. Ne kesin bir anlam çıkartılabilir ne de doyurucu bir sonuca varılabilir. Dolayısiyle Paskalya Adası'nın esrarı sürekli olarak çeşitli ve zıt görüşlerle besleniyor.

Adayı dev heykellerle döşeyen uygarlık nereye bağlanılabilir? Belki Güney Amerika'nın son derece esrarlı uygarlıklarına, kaynağı daha keşfedilmeyen bir ırka (adaya ayak basan ilk araştırmacılar yerlilere karışmış beyaz tenli insanlara rastlamışlardı); ya da kayıp bir ülkeye bağlanabilir.

HAYATININ OTUZ YILINI Mısır'da kazılarda geçiren Walter Bryon Emery, bundan birkaç yıl önce New York Metropolitan Müzesi'nde verdiği bir konferansta, dinleyenleri şaşırtan bir konuşma yapmıştı: **Altıbin yıl öncesine kadar Mısır'da hiçbir uygar insan izine rastlanmıyor,** demişti Emery. **Birdenbire, hiçbir geçiş dönemi olmadan, mağara insanı olağanüstü bir sanat ve mimari bilgiyle saraylar tapınaklar yapmaya koyuldu. Bu üstün ve şaşırtıcı bilim ona nereden gelmişti? Her şey öylesine çabuk oldu ki, sanki Nil vadiisindeki ilkel topluluklar, Uçan Dairelerle inen doğaüstü öğreticiler tarafından eğitilmişti.**

Hâlâ aydınlanmamış birtakım noktalar dışında Mısır tarihi ayrıntılı bir şekilde biliniyorsa da, Emery'nin öne sürdüğü yaratıklar bir yana, Mısır'daki uygar gelişim şaşırtıcı bir çabuklukla gerçekleşmiştir. İlk çağlardaki ilkel tarım toplulukları ya da teokratik krallıklar, M.Ö. 3400 yıllarına doğru iki ayrı devlet olarak birleşiyor: Kuzey Krallığı ve Güney Krallığı. Sonradan kuzeydoğudan gelen kesinlikle bilinemeyen, dış etkiler karışıyor ve derken ilk Firavun Menes'le kocaman bir uygarlık coşarak fışkırıyor..

İlk iki Mısır hanedanı konusunda çok az şey bildiğini kabul eden arkeoloji bu gelişimi açıklayabilecek durumda değil. Mısır'da öncü kazılar yapan Sovyet bilim adamlarının ise 20.000 yıl öncesine kadar uzanan bir uygarlığın izlerini buldukları söyleniyor; üstelik öylesine ilerlemiş bir uygarlık ki, teleskop mercekleri bile yapmışlardı.

Bizim için hâlâ karanlık gibi görünen bu ilk iki hanedan dönemi (M.Ö. 310-2300), Ehramlardaki yazılara göre, Mısırlılar tarafından tarihlerinin en üstün çağı sayılırdı. Üstelik yalnızca İlk Hanedanlar dönemi değil, önceki dönemler de Mısır kaynaklarında bir çeşit altın çağ gibi tanıtılıyordu.

Ehramlar –özellikle Keops, Kefren ve Mikerinos– M.Ö. 2900 ile 2400 yılları arasında inşa edildi. Keops ehramında kullanılan taş blokların sayısı 2.600.000'i bulur. Kefren ehramının boyu 143 m., genişliği ise 213 m.'dir.

Gize'deki Keops (Kufu) ehramı dünyanın sayılı harikalarından biridir; yapımından 2.000 yıl sonra, «Tarihin Babası» sayılan Herodotus'a anlatılanlara göre, 5265 metrelik alanı hazılayabilmek için 10, ehramı inşa edilebilmek için de 20 yıl çalışıldı. Fransız araştırmacısı Moreux: **Büyük Ehramda altı milyon tonluk taş bulunuyor, bugün bu malzemeyi taşıyabilmek için 6000 lokomotif gerekmektedir, der bir yazısında.**

Salt mimarî bilgiye değil, büyük bir örgüte, bir planlama'ya dayanan, insana değer tanımaya bir toplumda insan gücünü kullanan korkunç bir çalışma. Böylece akıllara durgunluk veren ehramlar, tapınaklar, dev heykeller yükseliyor; gizli kapıları, gizli geçitleri ve labirentleri andıran iç bölünmeleriyle ölü firavunları büyük bir ihtişam içinde barındıran mezarlar yapılıyor. Ve bu mezarlar hâlâ iyice bilinmiyor: «Daily Telegraph» 19 Ekim 1966 tarihli sayısında belirttiği gibi, arkeologlar bugün bile X-ışınları yardımiyle Kefren ehramında esrarengiz kalmış olan bölmeleri, odaları bulabilme umudunu taşıyorlar.

Kuşkusuz, firavunlar, insan gücü konusunda, İnka imparatoru Huayna Kapak gibi düşünüyorlardı:

– Halkın başka işi yoksa, derdi Huayna Kapak, bir dağı bir yerden alıp başka bir yere taşısın. Böylece ülke barış içinde yaşayacaktır.

Bir söylenti var, doğru, yanlış ya da abartılmış: M.Ö. 2900 yıllarında inşa edildiği sanılan Keops ehramının yüksekliği bir milyarla çarpıldığında dünyayı güneşten ayıran uzaklık yaklaşık olarak elde ediliyor: 149.400.000 kilometre!

HAFTAYA KALDIĞIMIZ YERDEN DEVAM EDECEĞİZ....

BİR AVUÇ TOPRAK İÇİN ÇILGIN KÖPEK

Metin Demirhan

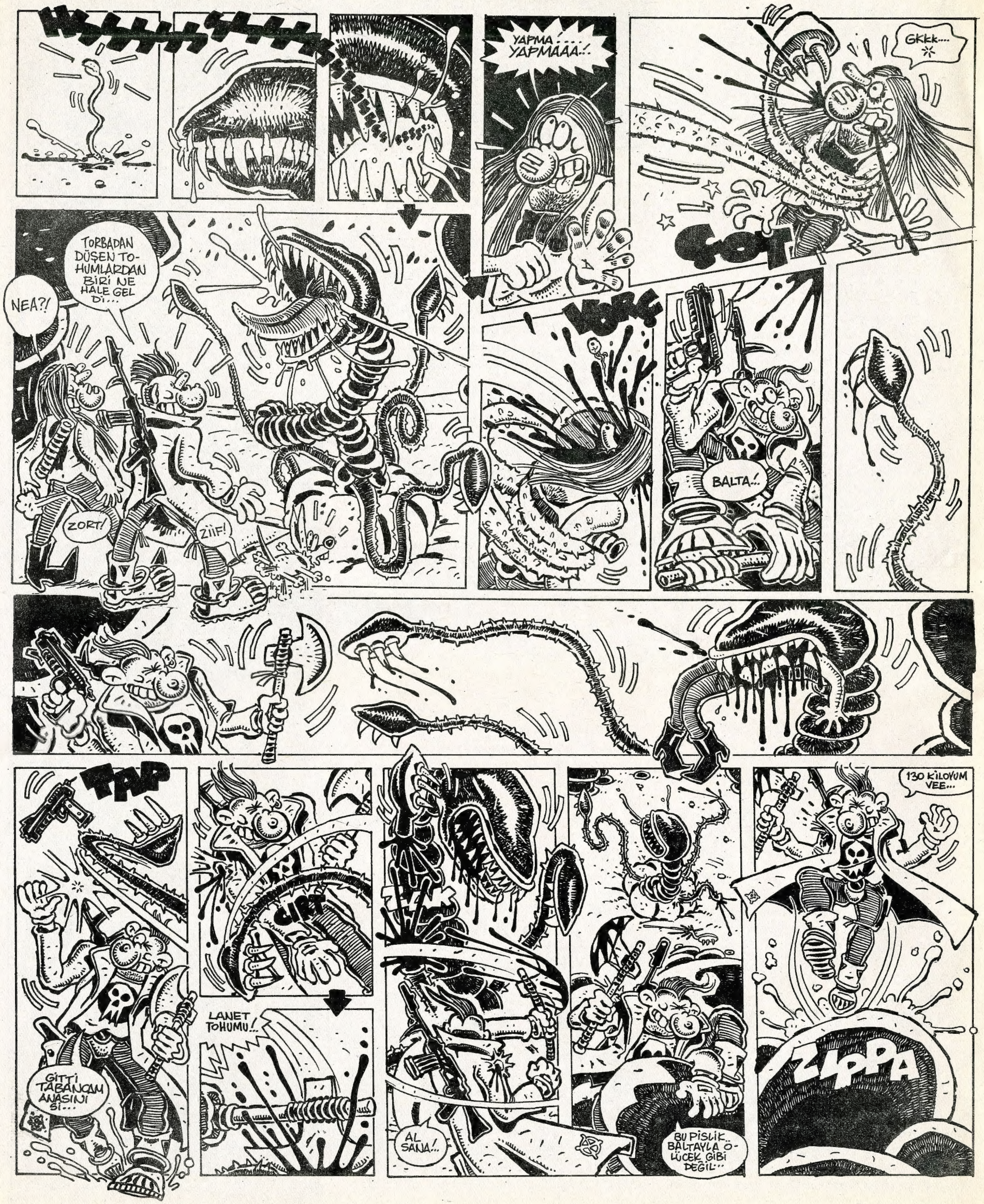

...HİÇ SANSIN YOK SALAK BİTKİ...

KÜÇÜK BİR SORUN BANA TÜM GERÇEKLERİ ÖĞRETMİŞTİ: T.M.O.NUN BAŞKANININ GÖNDERDİĞİ TOHUMLAR ÖLÜM SAÇIYORDU. TOPRAĞA DEĞER DEĞMEZ.....

...BİR ANDA CANAVAR BİTKİLER HALİNİ ALIYORLARDI. TOHUMLARI GÖTÜRMEM GEREKEN KÖYLÜLERLE KONUŞTUM. T.M.O., KÖYLÜLER TOPRAKLARINI SATMAMAKTA DİRENİNCE BU İBNELİĞİ BULMUŞTU...

...VE BEN DE BU İŞE ALET OLMUŞTUM...

...BU İŞİ TEMİZLEMELİYDİM...

DUR GİREMEZSİN RANDEVUN VARMI ?..

TMO TOPRAK MAHSULLERI OFISI

ÖK...

TRAK

TAK TAK TAK TAK

NÖBETÇİ!.. BAK BAKALIM DIŞARDAKİ GÜRÜLTÜLERİN SEBEBİ NE ?..

PEKİ EFENDİM ...

TAK AH...

...ÇILGIN KÖPEK!.. GERİ DÖNDÜN HAA.. NE ÇABUK... İŞİ HALLETTİYSEN PRİMİN HAZIR...

PRİME GEREK YOK... ÇÜNKÜ GÖREV DAHA TAMAMLANMADI...

BAK KÖYLÜLER SANA TOPRAKLARINDAN GÖNDERDİLER...

AH... AZ DAHA UNUTUYORDUM. CEBİMDE SİZE AİT İKİ TOHUMCUK KALMIŞ ALIN...

HA?!

BU MACERANIN SONU

Sevgili Dostum Kutsi'ye...

TÜRLERİN KÖKENİ

AYDIN GÜNDÜZ

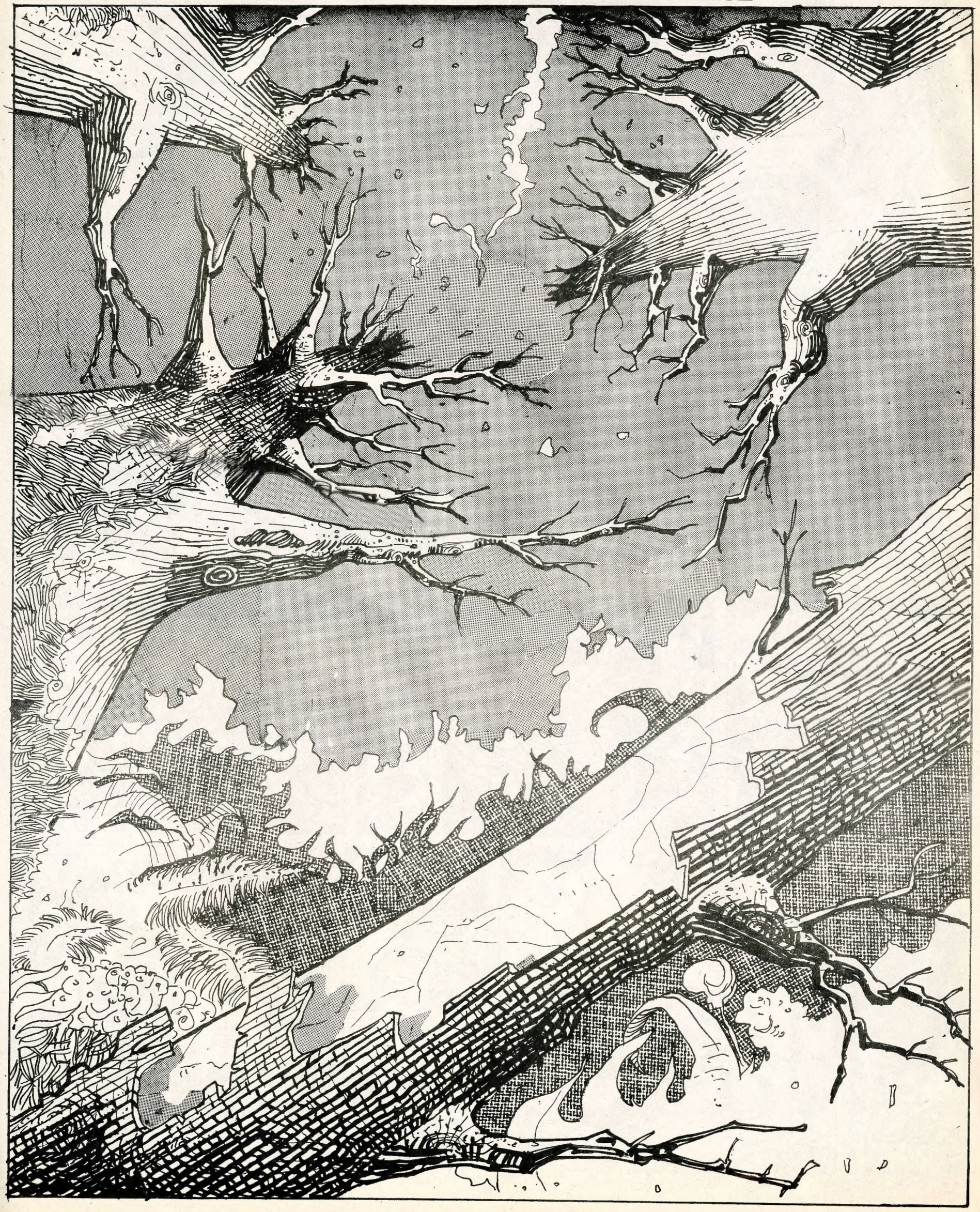

OLAMAZ! SANIRIM ARTIK YAŞAMIYOR....

ONU BURADAN GÖTÜRÜP DİĞER ARKADAŞLARA DA HABER VERELİM. HADİ.....

NE OLMUŞ?

?

İŞTE ORDAA!

ÖLMÜŞ HA...

?

BAŞIMIZ DERTTE BEN GİDİP "BİLGE"YE HABER VEREYİM....

SÜBELEK

ARİTMETİK

DOĞAN

EN SON NE ZAMAN DENİZ KENARINA GELDİK?

GEÇEN KIŞ... YAZIN TATİL DEYOİK..

ESSEX

..DENİZ DURGUN.. AKŞAMA LODOS ÇIKIYOR VE BÜTÜN PİSLİKLER KIYIYA İADE EDİLİYOR...

LAĞIM KOKUSUNU DA YATAK ODASINA KADAR GETİRİYOR... OLUCAK İŞ DEĞİL, ŞU PİSLİĞE BAK

BÖF! LAĞIM KOKUYOR..

BOŞ VER.. BAK! KARABATAKLAR

BEŞ KİŞİLİK Bİ AİLE GALİBA..

EVET Hİ-Hİ

NE GÜZELLER Dİİ mİ ?..

Hİ-Hİİ...

AA.. BAK BİR TANE DAHA ÇIKTI...

ALTI OLDULAR

SANDIĞIMIZDAN DA KALABALIK BUNLAR..

ALTI... YEDİ... SEKİZ...

DOKUZ .. ON .. ONBİR ...

ON İKİ ...

ON ÜÇ .. ON DÖRT ... TOPLAM ON DÖRT ..

BİR TANE DAHA ÇIKTI ...

CULİB !

ONU DA SAYARSAK ON BEŞ ... AMA ŞURADAKİNE BAK ! ŞİMDİ ÇIKTI. O HALDE EN SON KAÇ DEMİŞTİK ?..

O ÇIKAN AZ ÖNCE ON ÜÇÜNCÜ OLARAK SAYDIĞIN DEĞİL MİYDİ ?..

TAMAM .. BAŞTAN SAYALIM. BENİM SAYDIKLARIMA DİKKAT ET. EĞER DALACAK OLURLARSA ...

.. BELKİ BEN SADECE DALANLARI SAYARSAM SONRADAN SAYMAYIZ ...

İKİ ... DÖRT ... ALTI ...

SEKİZ ... DOKUZ .. ON ... ON BİR ...

SEN KAÇ BULDUN? YİNE ON ALTI MI ?

OLAMAZ .. BU KEZ YİRMİ BİR

ŞİMDİ ...

İMKÂNSIZ ... BİRİLERİNİ BİR KAÇ KEZ SAYIYORUZ ...

SÜREKLİ YER DEĞİŞTİRİYORLAR. YOKOLUP VAROLUYORLAR

UZAKLAŞIYORLAR .. MENDİREĞE GİDELİM !..

... SIRLARINI ÇOK GÜZEL SAKLIYORLARDI .. GERÇEKTEN ONLARI SAYABİLMENİN BİR YÖNTEMİ, FORMÜLÜ OLABİLECEĞİNİ KİMSE SÖYLEYEMEZDİ ...

KOŞ !...

SAYABİLİYOR MUSUN ?

.. HELE BÖYLE BİR ŞEYİ ...

... "SAYARAK" BULMAK SAÇMALIKTI ...

.. BOŞUNA OKUMUŞTUK TONLARCA ÜNİVERSİTEYİ ...

HADİ GEL ...

BİT

MENİJE - NİNCA GÜCÜ

Gerekirse çizebiliyorum Deniz

Evet sevgili çölümdeydim.
Düşüncelere dalmıştım.
Mutsuzdum.

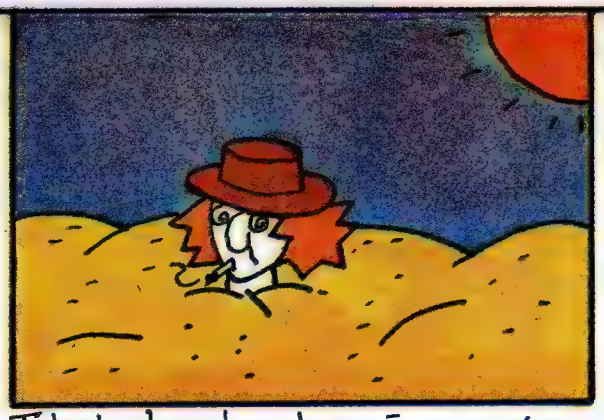

Tek dostum kumlar ağzıma girmeye başlamış, güneş başıma geçmişti. Sırtımda çok kaşınıyordu.

Düşünmeye başladım. Bu sefil duruma nasıl düşmüştüm?
Herşey 6 ay önce başladı.

Ülkenin önde gelen kişileri o masanın başında toplanmışlardı.
Çok mutsuzdular.

Ninjalardan kurtulmak için beni seçmişlerdi.

Şehri soygunlarıyla bezdiren, insanların korkulu rüyası ninjalar. Ve onlarla savaşacak olan ben... MENİJE.

Bir soygundan sonra onları takibe aldım.
Sanırım onları bir çıkmaz sokakta kıstırmayı başarmıştım.

Hayır, başaramamıştım. Sanırım ninjalar beni çıkmaz sokakta kıstırmayı başarmışlardı.

Evet, yanılmamıştım. Göle gidiyorduk. Hiçte aptal değildim.

Ninjalar beni kuma gömmüşlerdi.
6 aydır burdaydım. Sırtımı kaşıyamıyordum. Herşey bitebilirdi. Fakat?

Bir böcek karşıma çıkıverdi. Göldeki bütün böcek türlerini tanırdım ama böylesini ilk defa görüyordum.

Adını BÖRTÜ koydum. Etrafımdaki kumları yiyerek beni kurtardı Yıllar yılı en yakın dostum oldu.
Not: Ninja olayını bilahare çözeceğim.

eN GÜZEL MELODİ
aRTHUR C. CLARKe

"Kız çocuğu doğdu" derler hep bir ağızdan konuşan insanların doluştukları odaya anlık bir sessizlik çöktüğünde... Bıçak yemiş gibi kesilir konuşmalar.. Bütün sesleri yutan ağır bir sessizliğin çöktüğünü hissederiniz üstünüze... Bunun başkalarını nasıl etkilediğini bilmem, ama, ben iliklerime kadar ürperirim her keresinde...
Aslında, eskilerin "ihtimaliyat" dedikleri rastlantı yasalarının ürünüdür bu.... Birbirlerinden bağımsız, kendi aralarında konuşan insanların durup soluk almaya karar verdikleri anların denk düşmesidir.
Ama, öyle mi? Her nedense insanların kulakları kiristedir. "Kız çocuğu doğdu galiba" diye işi şakaya boğup konuşmaları tekrar başlatmaya çalışan kişinin sesinde bir titreme vardır. İzleyen gülüşmeler bile zorlamadır. İnsanların kulak kabartıp sesizliği dinlediklerini, ne olduğunu kendilerinin de bilmedikleri bir şeyi duymaya çalıştıklarını sanırsınız. Ürpertilerin ensemle kuyruksokumum arasında gezindiği o anlarda aklıma hep şu dizeler takılır:
Arkamdan her keresinde duyarım.
ZAMAN'ın atlılarının yaklaştığını...
Grupta bulunan insanları ne kadar seversem seveyim, birkaç saniye öncesine kadar hava ne kadar şen şakrak olursa olsun, böyledir bu...
O gece White Hart'taki küçük meyhanemizde de öyle oldu. Herkesin işi mi vardı, neydi? Normalden daha az kalabalıktı çevremiz... Ama, her zamanki gibi, günün yorgunluğunu üstlerinden atan insanların neşesiyle ortalık yeni de cıvıl-cıvıldı. Birdenbire, beklenmedik biçimde geliverdi sessizlik... Herkes gerginleşiverdi. Mezarlıktan geçerken ıslık çalan adam gibi. Charlie Willis ıslıkla en son şarkılardan birini tutturdu. O parçanın ne olduğunu şimdi hatırlamıyorum, ama öykücü dostumuz Harry Purvis'in hemen sonra anlatmaya başladığı olayı da aklımdan bir türlü çıkaramıyorum. Harry'nin en sinir bozucu öykülerinden biridir bu... Abartmıyorum. Doğruyu söylüyorum. Harry'nin nekredeyse bütün öykülerini dinlediğim için, inanın bu söylediğime...

"Charlie.... Tanrı aşkına kes şu ıslığı" dedi Harry Purvis... "Son iki haftadır ne zaman radyoyu açsam onu duyuyorum. Aklımı oynatacağım". Burun kıvırdı John Christopher... Harry'e dönerek, "Sen de Üçüncü Program'ı aç, bu tür müziği çalıyorlar orada..."

"Görgüsüz herif" diye güldü Harry... "Senin gibi cahil birini madrigallerden zevk almasını beklemek zaten hata olur. Ama, bırakın bu tartışmayı... önemli olan, dostumuz Charlie'nin ıslıkla neden o parçayı çaldığı. Bilmem dikkat ettiniz mi? Bu gibi listebaşı parçalar sanki birer mıknatıs... "
Ne demek istediğim açık" diye devam etti Harry... "Bu melodiler durup dururken çıkıveriyorlar ortaya... çıktıktan sonra da, tıpkı Charlie gibi, haftalar boyunca insanlar onu dillerinden, dudaklarından düşürmüyorlar. Farkında bile olmadan mırıldanıyorlar sözlerini, melodisini... Uykunuzdan bile bırakmıyor yakanızı... Sonra, birdenbire, ortaya çıktıkları gibi sırra kadem basıyorlar. Böyle bir şarkının olduğunu bile unutuyorsunuz.
"Şimdi anladım" dedi Arthur Vincent... "Binlerce müzik parçası yazılıyor, ama bunlardan ancak bir avucu tutuyor. Radyoyu açtığınızda çoğunu duymadan dinliyorsunuz. Sonra da hatırlamıyorsunuz. Ama, arada öyle parçalar çıkıyor ki, kafanıza beyninize belleğinize sülük gibi yapışıyor. Ne yapsanız, etseniz, kurtulamıyorsunuz onlardan... "
"Tastamam üstüne bastın dostum" dedi Harry.. "Sibelius 2'nin finalini ilk kez duyduğumda benim de başıma gelmişti bu durum.. Uyumak için başımı yatığa koyduktan sonra bile dinlemişim o müziği....
Sonra, haftalar sonra uyandığımda bir de ne duyayım? Orkestra susmuş..."
durakladı Harry... Derin bir nefes alıp çevresine bakındı. Başların, bakışların üstünde toplanmasını bekledi. Her öykü anlatmaya hazırlanışın da yapardı bunu...
"Hepimizin başında geçmiştir" diye devam etti, "Alın, 'Üçüncü Adam' şarkısını... Etkilenmeyeniniz mi oldu? Haftalarca mırıldandınız sözlerini, melodisini... Bazı melodiler insanı etkiliyor. Neden etkildiğini de bilmiyorsunuz. Kimisi gerçekten büyü müzik yaptıları, kimisi de adinin bayağısı... Ama, aralarındaki bunca farka rağmen insanları mıknatıs gbi kendilerine çektiklerine göre, bir ortak yanları olsa gerek... "
"Devam et" dedi Charlie... Gereksizdi bu dürtmeyi... Bir kere başladıktan sonra, yer yerinden oynasa susmazdı Harry....
"Bu ortak yanın ne olduğunu bilmiyorum" dedi Harry. "Öğrenmek de istemiyorum. ÖĞRENEN birinin başına gelenleri gördükten sonra bilgim eksik olsun".
Harry'nin elinde köpükleri kubbe yapmış bir bardak bira beliriverdi. Öykü anlatırken boğazı sık sık kuruduğu için, anlatımın en heyecanlı yerinde sözünü keser, bara gidip birasını tazelerdi. Dinleyenleri çileden çıkartırdı bu kesintiler... Herkes iğne üstünde olduğu için ihtiyatlı davranmayı akıl etmişti Arthur... Birayı baştan getirmişti.
"Nedenini bilmiyorum, ama bilim adamlarının büyük çoğunluğu müzikle yakından ilgilidirler" diye devam etti Harry... "Dahası müzik dinlemekle yetinmezler. Bir enstrüman çalarlar, beste yapar, güfte yazarlar. Boş zamanlarda orkestrada çalışanları bile vardır. Matematikçilerin ilgisini anlıyorum. Müzik, özellikle klasik müzik matematiksel bir yapıya, bir biçime sahiptir. Fizikçilerin neden ilgilendiklerini de tahmin edebiliyorum. Müzik, sonunda, uyum, dalgaboyu analizi, frekans dağılımı gibi kavramlar içeriyor. Sizin, anlayacağınız. bilimsel beyinleri büyüleyen, çeken özellikleri var müziğin... Üstelik, müziğin 'müzik' olarak beğenilmesini, salt estetik değeri açısından takdir edilmesini de engellemiyor öbür yönleri... "
Etrafına bakındı, devam etti Harry... "Gilbert Lister adında bir dostum vardı. Fizyologdu. Uzmanlık alanı da insan beyniydi. Sorsanız Koral Senfoni ile 'O Solo Mio'nun farkını bilmezdi. Hepsi müzikti onun için... Ama, müzikle, müzik olarak çok ilgiliydi. Onu ilgilendiren notalar, sesler değil, kulakları aşıp da beyne ulaştıklarında o seslerin ne yaptıklarıydı. İşitilen seslerin beyin üstünde ne gibi etkiler oluşturduğunu anlamayı, öğrenmeyi aklına koymuştu bir kere...."
Harry'nin öykü anlatırken rahatsız-edici bir özelliği de herkesin bildiklerini parantezler arasında tekrarlanması, dineyenler kibarca "cahil" demesidir. Beklenen iğenesini arada baatırıverdi, anlatımını sürdürürken...
"Sizin kadar okumuş, sizin kadar bilgili bir topluluk önünde elbette söylemeye gerek yok, ama ben yine de söyliyeyim. Beyindeki faaliyetlerin çok büyük bölümü elektrik faaliyetidir. Bir metronom düzeniyle sürekli çalışan ritimleri vadır. Gelişkin aygıtlarla beyindeki bu faaliyeti saptayabilir, tahli edebilirsiniz. Dostum Gilbert'in uzmanlığı da bu alandaydı. İnsanın kafasına elektrodları yerleştirir, sonra da beynin neşrettiği dalgaları saptardı. Beyin dalgalarının kaydedildiği şerite şöyle bir bakarak da size, hakkınızda sizin bile bilmediğiniz şeyleri anlatırdı. İddiasına göre, bir insanın enkefalogramı, parmak izlerinden bile daha kişiye özeldi. Çok düşük bir ihtimalle de olsa iki kişide aynı armak izi çıkabilir, ama, bir beynin haritası ömürbillah iki ikişide görülmezdi. 'Gün gelecek, insanlar beyin transplantasyonu yapacaklar' derdi, 'Ama, bu da kuralı değiştirmez.insanı beyni değiştikten sonra, zaten o sinsan bambaşka biri olup çıkar'. İşte, dostum Gilbert, beynin alfa, beta ve öteki ritimleriyle uğraşırken müziğe ilgi duymaya başladı".
Bakında çevresine Harry... Herkesin can kulağıyla dinlediğine karar verince devam etti. "Aslına bakarsanız, yürüttüğü mantık hem basit, hem gerçekçiydi. Müziksel ve zihinsel ritimler arasında mutlak bir ilişki, bir bağlantı bulunması gerektiğini düşünüyordu. Muayene odasına çok hassas, çok ayrıntılı, çok gelişkin bir müzik seti yerleştirmişti. Hastalarına peşpeşe değişik tempolarda müzik çalar, bunların beyin dalgaların' nasıl etkilediğini kağıt üstünde saptamaya çalışırdı. Tahmin edebileceğiniz, gibi, değşik tempolarda çalınan müziğin normal beyin frekansları üstünde belirgin etkileri vardır. Dostum Gilbert bunu saptadıktan sonra daha derin felsefi' konulara yönelmeye başladı, insan beyniyle ilgili olarak... Bu konudaki teorilerin yalnızca bir kere konuşmak, tartışmak fırsatını buldum kendisiyle... Aslına bakarsanız ketum biri değildi, Gizlisi-saklısı yoktu. Tanıdığım bütün bilim adamları gibi, Gilbert da, dinleyecek kulak buldu mu, bıktırıncaya kadar boşalırdı içine... Ama, dostumun özelliği, yapmakta olduğu bir işin nereye gittiğini, ne sonuç vereceğini kesinkes öğrenmeden o konuda koşunmaktan kaçınmasıydı. Dostluğumuzun o günlerinde esrarengiz bir hava içinde, çok önemli bir iz üstünde olduğunu, beyin fizyolojisinde çığır açacak bir buluşun eşiğinde olduğunu söylemekle yetiniyordu. Farkında bile olmadan, ağzımız açık, iskemlelerimizde öne doğru kaykılmıştık. Can kulağıyla dinliyorduk, Harry'nin giderek ilginçleşen öyküsünü...
"O zamanlar çalıştığım şirket satardı Gilbert'a, laboratuvar malzemelerinin çoğunu... Ne gibi bir iz üstünde olduğunu öğrenir öğrenmez anlamıştım, buluşlarının bol para karşılığında pazarlanabileceğini... Başkalarından önce köşebaşlarını kapabilmek için, yanından ayrılmaz olmuştum Gilbert'ın... Popüler, listebaşı parçaların neden böyle olduklarına dair bir kuram geliştirmeye çalışıyordu. Her bilim adamı gibi onun da parada gözü yoktu. Bu kuramı geliştirdikten sonra yazarından, dizerinden, birkaç da meslekdaşından başkasının okumayacağı bir bilimsel derginin sayfalarına gömmekle yetinirdi bu görüşlerini.... Bense, hemen anlamıştım, bu olduğunda büyük paraların çantada keklik olacağını...
"Gilbert'a göre, müziğin ölümsüz başyaptılarının ya da banal olmakla birlikte listebaşlarına tırmanan melodilerin ortak özelliği, insan beynindeki elektrik ritimleriyle uyum içine girmesi, onlarla senkronize olmasıdır. Müziğin ritmiyle zihinsel ritim arasındaki bu çakışma, bu uyum, o müzik parçasının beyinde kalıcı bir izlenim yaratmasına neden oluyordu. Varsayımını herkesin anlayacağı biçimde somutlaştırmak için sık sık şu benzetmeye başvururdu: "Müzikle beyin arasındaki ilişki, anahtarla Yale kilidi arasındaki ilişki gibidir. Müziği anahtara, beyni kilide zenzetebilirsiniz. Anahtarın kilide girebilmesi için, her şeyden önce, dizaynlarının birbirlerine uyması gerekir'.
"Dostum Gilbert, soruna, iki açıdan yaklaştı. İlk aşamada, klasik ve popüler müziğin gerçekten tutulan, ünlü parçalarından birkaç yüz tanesini gözlem altına alıp yapılarını, diyazmlarını incelemeye başladı. Kendi deyimiyle onların morfolojileri üstünde durarak ortak paydalarının bulunup bulunmadığını araştırmaya koyuldu. Çalışmalarının en kolay aşamalarından biriydi bu... Melodileri bir

'Armonika Tahlil Aracı'na veriyor, bu araç da otomatik olarak bütün değişik frekansları ayrıma tabi tutuyordu. Kısa sürede bitirmişti işin bu yönünü..."
Dinleyenleri rahatsız edici biçimde "sus" aralarından birini daha verdi Harry... Birasından bir yudum alıp elinin tersiyle dudaklarını sildi.
"İkinci aşamada, beyindeki doğal elektrik titreşimlerle müziğin dalga dizaynları arasındaki ilişkileri saptamaya koyuldu. İşte, dostum Gilbert bun oktada derin felsefe konularına girmeye başladı. Açıkça belirtmese bile, iddiası, listebaşına tırmanan yapıtların sayısı çok olsa bile, bunların aslında tek bir melodiye indirgenebileceğiydi. Beyindeki elektrik titreşimlerin dizyanıyla tam uyum içinde olan bu temel melodinin özününün varyasyonlarıydı, listebaşını tutanlar... 'Müzisyenler yüzyıllardır böyle bir temel melodiyi arıyorlar' derdi 'Arıyorlar ama bulamıyorlar. Bir parçanın listebaşı olması bestecinin hünerinden değil, sırf rastlantıdan kaynaklanıyor. Arasalar da bulamazlar, kendilerini hep listebaşında tutacak o temel melodiyi... Müzikle zihin arasındaki ilişkiyi kurabilecek ve bundan gerekli sonuçları çıkarabilecek bilgiden yoksun oldukları için başaramayacaklar, o en Güzel Melodi'yi bulmayı..."
Harry'nin öykü anlatması sırasında çok ender raslanan bir olay oldu o anda... "Hımff" diye küçümseyici bir ses çıktı, John Christopher'ın burnundan... Bütün bakışlar o tarafa döndü. "Platon'un bildiğimiz 'İdealler Teorisi' bu" dedi John, "Senin şu Gilbert dostun yeni hiç bir şey söylemiyor. maddi dünyadaki bütün nesnelerin, dünya-ötesindeki asıllarının, 'ideal' prototiplerinin kötü ve kusurlu bir karbon kopyası olduğunu iddia ediyor. Ha tek masa, tek iskemle... Ha tek melodi...Hiç fark yok bunlar arasında... Ama, sen yine de anlat... Sevgili dostun Gilbert bulabildi mi o En Güzel ve Tek Melodi'yi?"
Harry'nin bir özelliği varsa, o da, sözünün kesilmesine istifini bozmadan karşılık verebilmesidir. Hiç değilse bozulduğunu iyi gizler.
Devam etti Harry... "Tüm malzemenin toplanıp tahlil edilmesi bir yıl kadar sürdü. Gilbert ondan sonra verilerin, gözlemlerinin sentezini yapmaya koyuldu. Gözlemlerine dayanarak geliştirdiği kurallar ışığında, programlanmış ses dizaynları üretecek bir makine yaptı. Osilatörleri, karıştırıcıları, dizicileri vardı bu makinenin... Üretilen sesler daha sonra makinenin bestelyici bölümüne geliyordu. Bir bilim adamının bilinen romantizmiyle, bu beste makinesine 'Ludwig' adını koymuştu Gilbert...
"Ludwig'in nasıl çalıştığını daha iyi anlamanız için, onu ışıklı değil de sesle çalışan bir kaleidoskopa benzetebilirsiniz. Ama, rasgele dizaynlar üreten kaleidoskoplardan. Farlı olarak, Ludwig, insan zihninin, temel yapısına dayalı kurallar yansıtan belli ses kalıpları ortaya çıkarıyordu. Temel varsayım doğruysa, makinenin ürettiği çeşitli ses dizaynları incelendiğinde, er yada geç, 'En Güzel Melodi', 'Tek Melodi' bulunacaktı. Ludwig ilk çalıştığında dinleyen iki kişiden biri olduğum için, inanın bana, tek kelimeyle muciyeydi duyduklarım...
"Sıradan bir görünüşü vardı Ludwig'in... Herhangi bir laboratuvarda karşılaştığınız elektronik mezbelerden farkı yoktu. Bilmeyenler amatör telsizcinin radyosu, yeni bir bilgisayar, trafik kontrol sistemi vs. sanabilirlerdi onu.. Böylesine sıradan görünüşlü bir makinenin çalıştığında, bugünün ve yarını tüm müzisyenlerini, tüm bestecilerin işsiz güçsüz ve beş-parasız sokağa atacağını ömür-billah düşünemezdiniz. Belki biraz abartıyorum. Ludwig'in Tek Melodisi'nin orkestrasyonu sırasında belki yardımları olur, boğaz tokluğuna çalışabilirlerdi.
"Özenli hazırlıklardan sonra Ludwig'i çalıştırdı dostum... İlk seslerin hoparlörden çıkıp da kulağıma geldiğini dünmüş gibi anımsıyorum. Hata yapmamaya özen gösteren, ama pek de yetenekli olmayan öğrencinin birkaç piyano dersinden sonra yaptığı temrinleri andırıyordu bu ses... İşlenen temalar basit, banaldi. Önce birini çalıyor, varyasyonlarını deniyor, bütün olasılıklar tükendikten sonra da yeni bir temaya geliyordu. Kulağa hoş gelen, hatta 'çarpıcı' diyebileceğiniz bir melodi de çıkmıyor değildi, arada sırada... ama, açık söylemek gerekirse, çok etkilenmemiştim duyduklarımdan...
"Hayal kırıklığına uğradığımı yüzümden anlamıştı Gilbert... Makinenin henüz deneme aşamasında olduğunu, ana devrelerin daha henüz tamamlanmadığını söyledi bana... Ludwig rasgele çalıyor, önüne ne gelirse deniyordu. Ana devreler tamamlandıktan sonra daha akıa gözle davranacak, ayrım yapacak, yalnızca iyiler üstünde odaklaşacaktı. İşte, o noktaya gelindiğinde ortaya çıkacaktı, Ludwig'in gerçek ve sınırsız yetenekleri..."
Sesini tırmandırışından, Harry'nin öyküsünün en dramatik yerine, kreşendosuna yaklaştığını hissettik. Kulak kesilmiştik. Çıt çıkmıyordu.
" O ilk denemenin yapıldığı günden sonra dostum Gilbert Lister'ı bir daha görmedim" dedi Harry, "Bir hafta sonra buluşmaya sözleşmiştik. Aradaki zamanda gerekli düzeltmeleri yapacak, ama devreleri de harekete geçirecekti. Dağın fare doğurmadığına o zaman inandıracaktı beni... Özkulaklarımla duyacaktım, Ludwig mucizesini...
"Bir işim çıktı, bir saatlik gecikmeyle vardım Gilbert'ın laboratuvarına.. İyi ki de geç kalmışım...
"Laboratuvara vardığımda, Gilbert'ı az önce götürmüşlerdi. Yıllardır yanında çalışan yaşlı laborantı, başını ellerinin arasına almış, Ludwig'in karman-çorman olmuş kablolarının arasında oturuyordu. Nelerin olup bittiğini binbir güçlükle öğrenebildim yaşlı adamdan... Ne olduğunu öğrendikten sonra, neden olduğunu anlamak daha da uzun zaman aldı.
Olayları kafamda yerli yerine ancak birkaç hafta sonra oturtabildim.
"Tartışma götürmeyen en büyük gerçek, Ludwig'in amaçlanan biçimde çalışmış olduğuydu. Yaşlı laborant yemeğe çıkmış. Gilbert'sa son düzeltmeleri yapıp makineyi onur konuğu olacağım müzik şölenine hazır duruma getirmek için geride kalmıştı. Adam yemekten döndüğünde, laboratuvar, uzun ve son derece karmaşık bir melodiyle çın-çın ötüyordu. Ya marine bir yerde kırık plak gibi takılmış ya da Gilbert "Tekrar" düğmesine basmıştı. Her neyse, makine, biter bitmez, başa alıp aynı melodiyi tekrarlıyordu. Neredeyse yüzlerce kere tekrarlanmıştı müzik...
"Yaşlı yardımcısı yanına vardığında trans halinde bulmuştu Gilbert'ı... Kolları,bacakları kaskatı kesilmişti. Gözleri açıktı, ama bakışları bomboştu. Görmeyen gözlerle bakıyordu Ludwig'e... Adamcağız elini uzatıp 'Stop' düğmesine basmıştı. Basmasına basmış, Ludwig de susmasına susmuştu, ama bunun Gilbert'a artık yararı, yardımı yoktu. Dönüşü olmayan noktayı çoktan geçmişti.
"Yaşlı laborantın yemeğe gitmesiyle dönmesi arasındaki kısa sürede neler olmuştu orada? Aslında olan belliydi. Bunun böyle olacağını tahmin etmeliydik önceden... Ama, insanların akılları başlarına her ne hikmetse hep olaydan sonra gelir. Bir bestecinin bütünüyle raslantı sonucu ortaya çıkardığı listebaşını hatırınıza getirin. Bir kez dinleyenlerin kulağından çıkmaz, bir an için çıksa bile en olmadık yerlerde insanın dilinin ucuna geliverir. O müziği, o melodiyi uykusu sırasında duyar insan... Tütün kokusunun elbiseye sinmesi gibi, çıkmamcasına benliğine yerleşir, siner. Ayda, yılda bir kulağa gelen bir melodidir bu... Ama, bir de, o Tek Melodi'yi düşünün. O En Güzel Melodi'nin insan zihni üstündeki muhtemel etkilerini kafanızda canlandırın. Onun ilkel ve katışıklı, eksik ve hatta bozuk bir varyasyonu günlerce insan zihnini meşgul edebiliyorsa, aslı ne yapmaz? İnsan zihnindeki bellek devrelerine yapışıp kalır. Tekrar tekrar çalınır.
Öteki bütün düşüncelere baskın gelir, hatta onları beyinden kovar, onların Tek Egemen'i olup çıkar. Tam düşünceler, tüm hayat kıpırtıları artık kölesidir Tek Melodi'nin... Köle sahibi gibi atar, satar öldürür onları... Tüm beyni ele geçirip 'bilinç' dediğimiz olayın fiziksel dışavurumu olan titreşimleri kendi dalgaboyuna alır. Bu da sonu olur insanın... Yalnızca o tek Melodi'yi dinleyen, başka hiç bir şeyi algılamayan bir bitkiye, bir asalağa dönüşür. Dostum Gilbert Lister'ın da başına bu geldi işte...
"Bilincinin geri gelmesi için her şeyi denedi hekimler... Elektroşok yöntemleri bile para etmedi. Yalnızca bir kez duyduğu, sonra da duymadan dinlediği o Tek melodi'yi, ne yaptılarsa, kazıyıp atamadılar talihsiz dostumun belleğinden... Beyninin içindeki milyonlarca hücrenin özkulaklarıyla, özduyularıyla, sonsuza dek o tek ve En Güzel melodi'yi dinlemeye mahkûm edildi. Dış dünyayı algılamayor artık... İğne batırıyorsunuz, hissetmiyor. Vücudunun ölmemesi için damardan besliyorlar onu.. Hiç kıpırdamıyor. Ama, görenlerden işittim, parmaklarında garip bir tik var. Açıklayamıyorlar bu "gayrı iradi" dedikleri kıpırtıyı... Bana sorarsanız, o Tek Melodi'ye tempo tutuyor parmaklarıyla...
"Kurtarılması olanaksızmış... Aslında karar veremiyorum. Kimine göre başına gelenler korkunç.. Bana sorarsanız o kadar da korkunç almayabilir. En Güzel Melodi'yi dinliyor. Ömrünün sonuna kadar dinleyecek.. Müzik tutkunlarına sorarsanız Gilbert cennette... Bana kalırsa işi bu kadar da abartmamak gerekir. Platon'dan bu yana bütün düşünürlerin arayıp da bulamadıkları "En Büyük Gerçek"i buldu belki de... Ama, bir insan, "en büyük" de olsa, aynı gerçeği bıkıp usanmadan kaç kere dinleyebilir? 'Tek de olsa, 'En Güzel' de olsa can mı dayanır, kulak mı dayanır, tekrar-tekrar aynı parçanın çalınmasına...
"İnanır mısınız, bir kez olsun duymak isterdim o Tek Ve En Güzel Melodi'yi... Kim bilir, nasıl bir şeydi... Gilbert'ın başına gelenlere uğramadan üstesinden gelinebilirdi belki de... Sirenlerin şarkısını duyan herkes ölüme giderken, Ulysses ecelin elinden yakasını, kayalıklardan gemisini kurtarmanın yolunu bulmadı mı?"

"Tahmin etmeliydim" dedi Charles Willis, hırçın bir ses tonuyla...
"Gilbert devre dışı kalınca, makine de bozuluverdi. Öykü diye bize dinlettiğin bütün palavralarında hep makine bozuluyor sonunda... Anlattıklarının yalan olup olmadığını sınayamıyoruz o zaman... Allah için bir kere de sınanabilir bir şeyler anlat..." Hiç kızmadı Harry, Willis'in bu sert çıkışına... Alışkındı bunlara... alıştığımız "acıma-dolu" bakışını fırlattı dostumuza...
"Unuttun galiba" dedi, "Yaşlı laborant döndüğünde makine çalışıyor. Tek Ve En Güzel Melodi çalıyordu. Ondan sonra olanlar yüzünden kendimi hiç bir zaman affedemiyorum. Gilbert'ın deneylerine öylesine kendimi kaptırmış, dizi dizi listebaşı parçanın getireceği paracıkların hayaline öylesine kendimi kaptırmıştım ki, şirket işlerini birkaç haftadır epeyi ihmal etmiştim. Sonra da Gilbert'ın başına gelenlerin etkisiyle, iki hafta rapor alıp kafa dinlemeye gitmiştim. Döndüğümde ne göreyim? Bizim şirket Gilbert'ın laboratuvarındaki bütün araç-gereçlere haciz koydurup satışa çıkarmamış mı? İşe yarayan her şey haraç-mezat gitmiş. Gilbert kendini deneylerine öylesine kaptırmış ki, bizden aldıklarının taksitlerini ödemeyi unutmuş...
"Ludwig'i gördüğümde, işe yarayan bütün parçaları çıkartılmış, satılmıştı. Karnında bıçak yarası olan adamın bağırsaklarının önüne dökülmesi gibi, kablo sistemi yerlerde yatıyordu. Üç kuruş geri alacağız diye onanmaz biçimde öldürmüşlerdi makineyi... Laboratuvara tekrar girdiğimde bu manzarayla karşılaştım. Oturup başına hüngür hüngür ağladım".
"Her şeye verilece bir yanıt bulunuyorsun" diye söze girdi Eric Maine...
"Ama, bana kalırsa, bir yerde daha çuvalladım ahbap... Gilbert'ın yaşlı laborantına ne oldu? O 'tek Melodi' dediğin şeyi çalıyordu Ludwig, adam yemekten döndüğünde... Gilbert gibi o da işitmiştir çalınanı.. O neden aklını oynatmadı?"
Bardağındaki son yudum biraya baktı Harry Purvis... Eski bir dostundan ayrılıyormuş gibi üzüntülü üzüntülü başını salladı, sonra da bardağı ağzına götürüp son yudumu boğazından aşağıya boşalttı.
Elinin tersiyle o gece son kez dudaklarını sildi.
Derin bir nefes aldı. Tek tek herkeste durarak bakışlarını odada toplanmışlarda gezdirdi.
Hem insanlara acır, hem de cahil olanları suçlar gibiydi sesi... "Ne o? beni sorguya mı çekiyorsunuz?" dedi, "Önemli görmediğim için değinmediğim bazı şeyleri alıp büyütü veriyorsunuzhemencecik... O Tek melodi'nin ne olduğunu, nasıl bir şey olduğunu neden bilemediğimi, öğrenemediğimi hiç düşünmediniz mi? Bakın anlatayım. Gilbert'ın yardımcısı birinci sınıf bir laborant, çok yetenekli bir teknisyendi. Ama, Gilbert'a, Ludwig üstünde çalışırken çok az yardımcı olabilmişti. Yalnızca bazı kablo bağlarını kurmuştu. Müzik kulağı yoktur bazı insanların... Müzik çalınırken dinlerler, ama duymazlar. Sanki sağırdırlar melodilere... Gilbert'ın yardımcısı da bunlardan biriydi. Ha Tek Ve Güzel Melodi, ha dama çıkmış bir ordu kedinin miyavlaması... Öldürsen ayırdedemezdi bunları..."
Kimse başka soru sormadı Harry Purvis'e... Galiba hepimiz susmayı, düşüncelerimizle baş başa kalmayı tercih etmiştik.
O başta sözünü ettiğim garip, açıklanmaz sessizlik çökmüştü White Hart'ın üstüne... bıçakla kesilecek kadar koyu bir sessizlikti bu...
Saat tutmadım, ama sanırım, on dakika kadar sürdü ortak suskunluğumuz...
Derken, Charlie ıslıkla tuttu, Ravel'in "Bolero"sunu...
Önce bir-iki kıpırtı geldi bunun üstüne... Sonra White Hart'ta hayat yeniden başladı.•

Üst Geçitteki KALÇA

METİN BİLİŞLİ 91

SLAP

SENİ AŞAĞILIK TERBİYESİZ KÖPEK!!!

UHH!.. O NE BEEE ?!..

BENİ ELLEYİPTE BAŞKALARINA BAKARSIN HAA... GEBER HAYVAN!..

ŞUADAM NE İRİ İŞESE NE BİÇİM İŞER ACEP?

DV

U.S ARMY

İŞEYTİR..

GÖĞÜS SUTT

THE END

ÖNÜNE BAK MANYAK VELET !..

SAYFA 1

AAA ?.. ŞU KADININ GÖTÜ KONUŞUYOR...

ÖYLE BAKARSAN KONUŞUR DA ŞARKI DA SÖYLER KOCACIM ...

AAP

ŞU İŞİ YAPABİLECEĞİMİZ RAHAT BİR YER YOK YOK ...

GALERİ
GÖTYALA
HER ÇEŞİT YALAYICI
İNDİRİMLİ
BENİ İŞTEN ÇIKARANIN MODELİNİ TAMAMEN YOK ETMELİYİZ... ÜÜOAV!..
MÜDÜM YALAYICI
KAPININ AÇILMASI İÇİN DÜĞMEYE BASIN!...
ALİ AYŞEYİ ÇİKİYO
UTFEN KAPI KOLUNU YALAMAYIN
YANDAKİ DÜKKAN'DA SATILAN ŞEYLERİ VURMAK İÇİN SİLAH VAR.

ZABAH SONUNDA KARI VERİYOR...
ZABAH'TA MAĞAN İLK K
FEMİNİZMİ SİKE
KIZIL SARIŞIN ESMER VS...
SARIŞIN ESMER V.S
MON JANS
ZA ERKE VERİ
BUKİMİN DONU
98 903'Ü ARAYIN KAZANIN
SEY
İM
DAT
KRESK
VÜÜ

?
EVET
EVET

ALO ALOO...
SATILIK ÇOK UCUZA SATILMIŞ POLİTİKACILAR. KESENİZE GÖRE İHALE ALDIRIR KREDİ SAĞLAR UCUZ UCUZ...
$
$

TL
KADIN...

?
YAVŞAK ORAL VE MÜNİRİT LAZIMLIKÖĞLÜ YALAYAN TOPLUM
TAKSİ

ÜFF.. YERİM SENİ..!

HADİ AL BENİ. SOY, KOKLA, MIN-CIKLA, SIKIŞTIR, PAR-MAKLA, KIR KEMİKLE-RİMİ, EM İLİKLERİ-Mİ, ÇILDIRT BENİ...

ÇABUK OL AMA... UĞRAŞMA ONLA... GEL YANIMA, KON ÜSTÜME...

HADİİİİİİ...

ÇABUK OL... LÜÜÜTFEEEEN...

Metin Bilişli 9III

Bu öykü Bitti.

ALTERNATİF

Kutsi Akıllı

YOOOOO

BEYNİNDEKİ ENGELİ KALDIRIYORUM. ARTIK FORMUN YENİDEN ESKİ HALİNE DÖNECEK... SANIRIM BÖYLECE BİLİNÇALTINA GÖMDÜĞÜN ŞEYLERİ DAHA KOLAY HATIRLAYACAKSIN...

ARAMIZDAN BİRİ PROJENİN BİTMESİ GEREKTİĞİNE KESİNLİKLE İNANIYORDU... YENİ JENERASYONA YANİ SİZE RADYASYON YÜKLEDİ...

NEDEN? NASIL? BEN... BEN...

HEPİNİZİN ÖLMESİNİ BEKLİYORDUK.

BİR SÜRE SONRA HAYAT FONKSİYONLARINIZ SONA ERDİ...

OLAYIN NEDENİNİ O AN ANLAYAMAMIŞTIK. PROJEDE 2. KEZ AKSAKLIK OLUYORDU. BEKÇİLERE ÜRETİMİN BİR SÜRE İÇİN KESİLMESİNİ TAVSİYE ETTİM...

SONUNDA CESETLERİNİZİ YOKETME KARARINI ALDIM.

İŞLEM KARDEŞİNE YAPILACAKKEN CANLANIVERDİ.

BU BİZİM İÇİN TAM BİR SÜRPRİZDİ. SEN VE DİĞER KARDEŞİN İÇİN BEKLEME YE KARAR VERDİK...

VE ARDINDAN SEN DOĞDUN...

VE KARDEŞİN... AMA ONDA YENİ BİR SÜRPRİZLE DAHA KARŞILAŞTIK...

DEVAM EDECEK

ŞEHİR KÖPEĞİ *Murat Bozkurt*

MESELA..
GECE GEÇ BİR
SAAT..
İŞTEN DÖNÜYORUM
ÇOK YORGUNUM
BAŞIM AĞRIDAN
ÇATLAMAK ÜZERE...

OTOBÜS
KALABALIK..
VE
BİR
VELET
CİYAK CİYAK
BAĞIRIYOR..

KİMSENİN SUSTURMAYA
NİYETİ YOK

SES ÇOK YÜKSEK

AĞRI...
DAYANAMIYORUM.

BİTMELİ

ACIYOR...

ÇOK... ACIYOR
SES KESİLMELİ
SES...

YETER!

BAM BAM

BAM

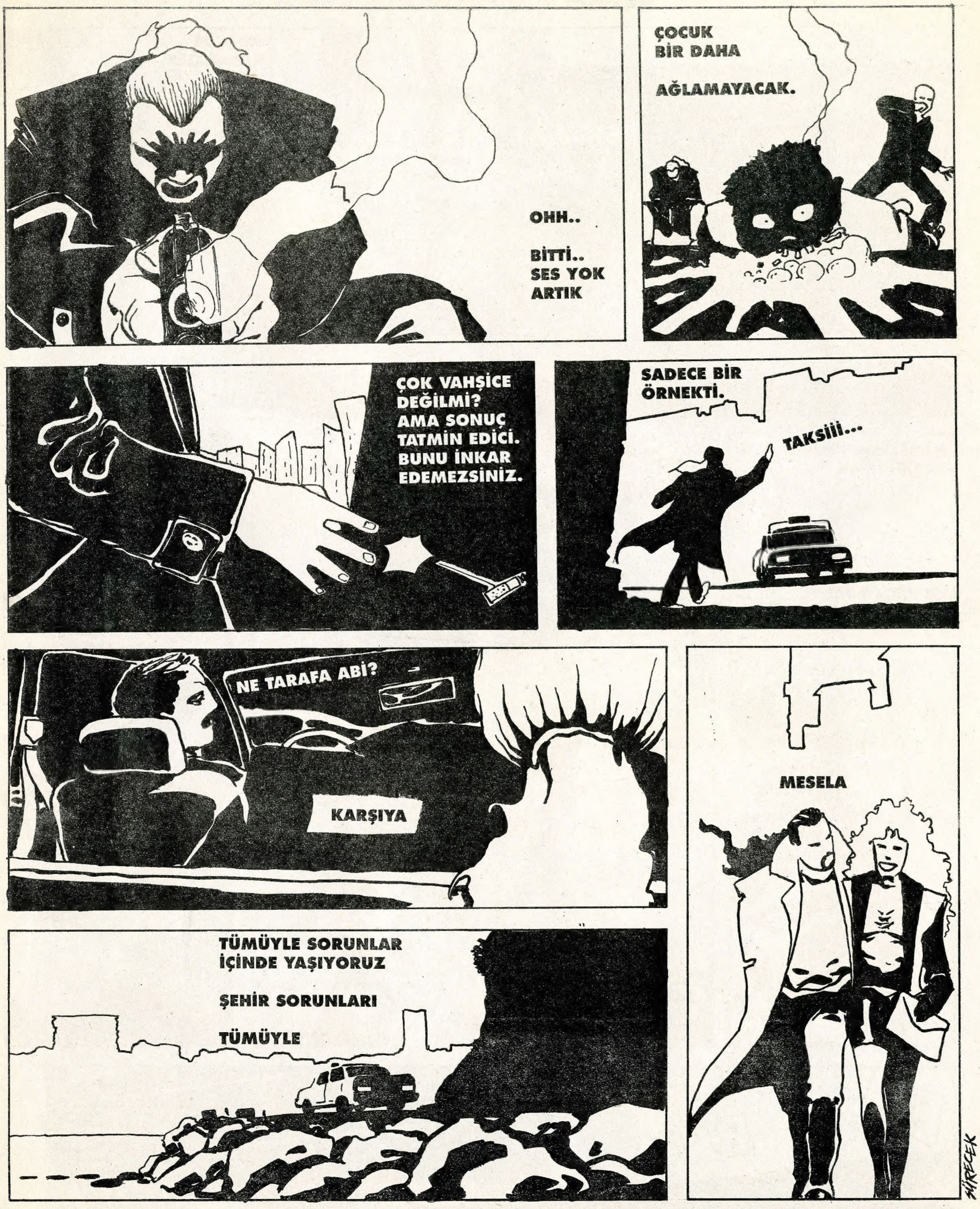
OHH..
BİTTİ..
SES YOK
ARTIK
ÇOCUK
BİR DAHA
AĞLAMAYACAK.
ÇOK VAHŞİCE
DEĞİLMİ?
AMA SONUÇ
TATMİN EDİCİ.
BUNU İNKAR
EDEMEZSİNİZ.
SADECE BİR
ÖRNEKTİ.
TAKSİİİ...
NE TARAFA ABİ?
KARŞIYA
MESELA
TÜMÜYLE SORUNLAR
İÇİNDE YAŞIYORUZ
ŞEHİR SORUNLARI
TÜMÜYLE
SÜRECEK

PENİS, GÜZELDİR!
MÜCÜM İSKENDER
ağzımı açsam, içimdeki cerahat fışkırır.. sussam ölürüm ben de sanırım.. ama biri mutlaka yukarı çıkmalı.. MUTLAKA!
66
6
üzülme mama!
the unforgiven! evet ama, o bu!
ne olsa karıyım, anneyim; anlayın!
Fuck me!
tanrım, ne zor durum!
sperm yemek istiyor! zavallı biçare; oğlu mayoneze bulanacak!
son mektubuymuş! artık vitaminsiz kalamazmış!
biliyorum, yarın kalbimi almaya gelecek mm!
beni bodruma çağıran o yabancı da öyle demişti!
neden üzerimize geliyorlar? dünya, tanrının karakutusu! sonunda buldum. peki ya ibneler?! SALT!
atlar, bunu majesteye iletir...
zaman
Puzzles in Pyre adlı bir müzik grubu
yazıkk!
majeste öldü prens!
kuruyorum!..